

1936-11-24

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 8 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0950

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

[Skrevet med blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 8

Hareskov St

[Med blyant på kuvertens forside:]

25' Nov 1936

[Med blå og sort kuglepen på kuvertens forside:]

7-3-03.

28-1-2002

20-3-2000.

Bibbe. Kerteminde

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Warberg Larsen

Lindøgaard Dræby St

Fyen

[I brevet:]

Lindøgaard d. 24-11-1936.

Kære lille Dis!

Tak for dit lange Brev. Det var dejligt, at I blev glad ved Æblerne, men jeg ærgrer mig lidt over, at jeg glemte at skrive, at naar der var saa mange, var det fordi Halvdelen var tænkt som Julegave; jeg havde haft i Sinde at sende Jer en lille Kasse Spiseæbler til Jul, da jeg jo ved, at dine er sent paa det med at modnes, men saa kunde jeg ikke lade være med at være praktisk og sende een stor Kasse nu med det samme. Cox Orangerne er lidt smaa, men de smager vist lige godt for det og de kan jo udmærket gemmes, saa I har dem i Julen. Jeg er meget glad over den Gravensten-Bestilling, Axel har skaffet os; de trænger til at blive afsat, en Del har allerede faaet saadanne Pletter – dem nyder vi selv. Og saa faar vi en Tier til den fæle Termin, som jo nærmer sig med stærke Skridt. En til lille glædelig Overraskelse har vi haft; vi fik forleden Skrivelse fra vor Fjerkræforen. at de paa Grund af gunstigere Exportforhold kunde give c. 1 Kr. for Kiloet af Hanekyllinger. Vi solgte for et Par Maaneder siden 35 Haner og ved du hvad de indbragte os? 41 Ør. Stk. Vi havde givet 25 Ør. i Indkøb. Den er vel den Slags, Byboerne mener, naar de altid taler om de gode Tider for Landmændene. For at tage et andet Exempel. Vi havde et ungt Hun-Svin, som skulde være lagt til som Griseso, men den vilde absolut ikke have med Ornen at gøre og vi havde ikke Kort til den, saa den kunde gaa til England. Den vilde ved Salg indbringe c. 35 Kr og vi havde

givet 30 Kr for den som Pattegris. Vi har jo desværre bestandig Uheld med vore Grisesøer. Begge disse to Exempler er da Penge lige ud af Lommen, kan du nok forstaa. Hvorfor der skal være denne Strafafgift paa alt hvad der sælges paa Hjemmemarkedet er og bliver mig en Gaade, naar der dog bestandig raabes paa, at der gøres saa meget for Landbruget. Da jeg en Gang spurgte en af de mere kloge, hvad der da blev af alle de Penge, svarede han "ja, det meste gaar jo til Administrationen" – du forstaa Adm.n af Pengene! Er det ikke det glade Vanvid? Naa, det er jo ikke alle Landboere, der er saa haardt spændt for som vi; hvis det var Tilfældet saa det galt ud for Købmandsstanden, for vi køber intet ud over den nødtørftige Mad. Vor Købmandsbog er c. 9 Kr pr. Hoved om Mdn. Jeg regner nøje ud paa alt, saa du kan tænke dig, hvor værdifuld din Sending til min Fødselsdag var for mig.

2.

Min Hjælp som baade du og Bibbe har udtalt saa stor Glæde over fik en brat Ende. Vi kunde ikke have udholdt hende hun vilde have ødelagt vor daglige Tilværelse for os. Navnlig Tinge og Agraren kunde ikke have klaret det; de erklærede begge, at det var umuligt at udholde hende, og jeg gruede allermest for, at jeg skulde skuffe Langes, som nu troede hende vel anbragt. Men det kom anderledes. Efter 4 Dages Forløb gled hun igen; her var alt for stille for hende, hun er vant til Tummel og mange Mennesker. Og glad var jeg. Men det var jo trist at det ikke kunde gaa; hun kunde godt arbejde og jeg kunde derved have faaet lavet en hel Del Reparationsarbejde. Men hvor jeg nød, da jeg kom af med hende. Hvilken kedelig Tildragelse for Axel med det Fald. De Bæster at anbringe store Sten paa Vejene. Ellers var det jo et vældig godt Brev – sikken dog morsomme Venner I der har faaet. Saadan en Aften (eller Nat!) I der havde maa være meget forfriskende. Og saa pynter det yderligere, at det var en Lørdag, saa I kunde sove ud efter det. – Alt hvad du skriver om Jannas Virksomhed interesserer mig naturligvis glødende Hvem skulde dog have troet det, at den lille Nus, som man altid har anset for lidt indadvendt kunde starte saadan en indbringende Forretning. Gid dog den lille Kompagnon snart kunde komme til Kræfter. Hører I noget fra eller om Doktoren?? Hvor længe mon Tyskerne vil finde sig i alt det? Tænk at Buf arbejder hos Søren Madsen, det tror jeg ikke, jeg har hørt før. Hvad laver han der? Er det noget med Mekanik? eller i kunstnerisk Retning? S.u.

Vi gruer lidt for Julen – jeg gør da. Det bliver værre for mig efterhaanden at undvære Børnene; vi var jo ogsaa saa godt vant med at have dem om os bestandig. Manse altid og Bibbe meget ofte. – Gud ske Lov at Marie

kommer. Vil du sende Børnene hver et Julekort? Saa skal jeg sende deres Adresser. Manse har skiftet Plads nu til Nov. og er nu helt klar af alt dansk, saa det skal nok hjælpe paa hans Engelske. Putte skal være i Kbhvn. hele Vinteren; Manden skrev, at hun maatte saa gjerne blive helt borte – ja, det kom fra ham, forstaar du! Det lyder ikke særlig godt, men saa har ["har" indsat over linjen] Christine hende da i Vinter. Og gl. Ta Mis lever stadig; men vi maa vist ikke ønske hende Livet. Hendes Nervesystem var vist i Forvejen meget sløjt Du kan tro, jeg glæder mig over, at jeg fik hende at se en Gang endnu. Og ogsaa O. Christian. Tænk at stakkels T. Eline har faaet Gigt, saa hun bliver stiv i hele Kroppen. Rædselsfuldt!

[Skrevet på hovedet øverst på side 4:]

Saa nu ikke mere – jo for Resten. Du spørger om jeg mener du skal skrive til Tutte til Julen. Jeg had ["had" overstreget] har tænkt meget over, hvad jeg vilde gøre hvis det var mig. Jeg tror, jeg vilde ønske hende ganske kort glædelig Jul og saa skrive

[Skrevet langs venstre margen side 4:]

"Tak for alle gamle Dage". Den lille Ytring synes jeg maa vise hende dit venlige Sindelag overfor hende uden dog at plage hende med mange Ord og Forklaringer. Men for Resten kan en anden ikke. - - -

[Skrevet øverst på første side:]

Og saa Farvel til Dis og tusind Hilsner. Skriv snart igen. Din Junge.